Stőhr Lóránt

Rózsaszín és szürke

MŰBÍRÁLAT - FILM - LXX. évfolyam, 37. szám, 2026. szeptember 11.

► *Maite Alberdi: Saját gyermekem. Mexikói dokumentumfilm. Netflix*

De mi az értelme az újrajátszatásnak? Ha a dokumentumfilm-történet nagyjaira gondolunk, a *Soá*ra, a *Pócspetri*re, a *Recsk*re, ahol órákon át csak figyeljük a történelem tanúit, a megtört arcokat, s igazi katarzist élünk át közben, akkor nem is értjük, miért kell elvenni az arc és a hang erejét, a jogot, hogy a történetük saját elbeszélés lábán is megálljon. Ám ma már a dokumentumfilmesek (vagy a producereik) nem bíznak a képzelet erejében, s miért is bíznának? A közönséget lenevelték a fantáziálásról, a telefonok képernyőire tapadva elsorvadnak a képzelet izmai, így könnyebb megrendezett jeleneteket bámulni, mint az emberi arcot nézve és a hangot hallgatva belső mozinkban futtatni a képeket.